



**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

34. Christophorum Bernardus ante iter Ratisbononense nonnulla committit
Brabeckio & fratri Henrico Baroni de Galen. Ubi de virtutibus utriusq[ue]
Exinde abit. Appellit Ratisbonam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1652.

eat *Gelria Advocatus*, ne alia capeffere media, aut ipsos uniti Belgij Generales Ordines implorare cogatur, sententiam *Arnhemienfem*, favore *Comitis*, armatâ etiam manu, exequi jam pridem animatos. Quâ datâ responsione *Ablegati Monasterium* redierunt. Et quamvis frustra tunc quidem ea Legatio instituta fit, postea tamen, ut in historiæ decursu porrò narrabimus, nihil unquam intermisit *Christophori Bernardi* sollicitudo, quo suam (sic enim appellare consueverat) Patriæ denuò posset unire *Borculoam*.

Sub hæc peractâ jam bimestri potissimum spatio, per alias etiam Civitates inauguratione, dictoque ab omnibus propè subditis fidelitatis sacramento *Christophorus Bernardus* ad iter *Ratisbonense* se parat. *Furstenbergium*, *Merveltium*, *Wiedenbruckium* Consiliarios monet, qui *Ratisbonam* comitentur. Concilio *Monasteriensi* imponit *Judocum Ethmundum Brabeckium* Cathedralis ædis *Thesaurarium*, Eidemque potestatem facit, qui vices absentis gerat, & quasi *Pro-Princeps*, Concilio tamen innixus, absentia durante Provinciam moderetur. Vir erat virtutum æquè ac natalium splendore illustris. Ingenium ei præsens ac promptum, judicium excellens, modesta gravitas, comitas suavis, & hæc mirâ actionis alacritate, ac dictionis flumine temperata. Majoris illum

34.
Christ.
Bern.
abiturus
Ratisbo-
nam de
statu
Diacesis
disponit.
Brabe-
ckius
Pro-
Prin-
ceps.

1652.

94 *CHRISTOPH. BERNARDUS*
ob hæc dotes, quam sanguinis propinquitate, etiam ad invidiam multorum, æstimabat & amabat *Christophorus Bernardus* Quem inter Consiliarios primatum, & in æd summâ Thesaurarij dignitatem ipse ant Principatum gesserat, iidem statim honoribus altero post confirmationem die Brabecium decoravit; egitque postea, quando *Mallingrotius* Decanatu per sententiam exutus fuit, ut unanimi suffragantium omnium harmoniâ tam amplo in munere surrogaretur. Certè vix unquam altero *Christophorum Bernardum* familiarius usum esse, quotidiana vita, consiliorum participatio, assiduum inter absentes litterarum commercium satis superque comprobant; gratiâ ad eò constante, ut nisi paucorum forsitan æmulatio, & ægrè diu ferens secunda livor, præter spem interturbasset, perpetuum dixisset. Plurimas, uti loco suo narrabimus, obivit legationes, & in his, multâq; aliâ publicarum rerum tractatione egregia semper prudentiæ ac promptitudinis edidit documenta. Sub annum verò hujus ævi sexagesimum septimum, dum Ferdinandus in Coadjutorem eligebatur, inter ortas tunc similitates, ab Electore Colonienli Maximiliano Henrico *Hildesum* evocatus, creatusque primùm in politico istius Principatûs regimine Vicarius ac Conciliorum Præses: dein reponenti ad manus Capituli Decanatum
Matthiæ

Matthiæ Smilingio in eo Præfulatu suffectus; ac tandem post decessum nuper Maximiliani Henrici summâ omnium gratulatione ad ipsum etiam Episcopatum evectus est.

Inter cætera verò instructionis capita, quibus abituriens *Christophorus Bernardus* Brabeckium oneravit, in primis commendabatur, ut arcana consiliorum multùm essent communia germano fratri *Henrico Barone de Galen Dynasta in Assen, Satrapæ Vechrano*. Sed hic provinciam hanc omnino dissimulavit: cæterùm Vir absque ullâ assentatione verè prudens, ut inter sagaciores, qui fratris utriusq; virtutes subindè comparabant, non rarò dubitatum sit, uter altero prudentiâ superior: sed & æquè modestus, ut modestia prudentiam, & prudentia modestiam mutuo lenocinio commendaret. Utrumque probavit in actionibus æquè ac moribus totius vitæ consuetudo; & illud cum primis celebrandum, quod quemlibet exosus fastum, nec regiminis quidquam aut nominis unquam usurpans, uti inter eam nunc fratris absentiam Brabeckio, ita postmodum semper omnem aliis regendi gloriam facilè resignârit. Id autem compertum mihi, vix ardui quid aggressum unquam *Christophorum Bernardum*, quin antè clam licet & quò tectiùs ageretur, ad remotiora plerumq; loca acciti Fratris consilium adhiberet. Quia verò mentionem ejus præsens narratio opportunam

1652.

*Ejus
connu-
bia &
propago.*

96 CHRISTOPH. BERNARDUS
portunam exegit, & hoc insuper Viri merito
& auctæ per eum gentis honori tribuendum
ut de propagine ejusdem pauca hæc superad-
dantur. Bis ille nuptias celebravit. Prima
cum *Barone Droftiâ de Vifchering*, beârunt
natales *Francisci Guilielmi Camerarij Ha-*
reditarij Monasteriensis, itemque *Margari-*
ta Anna ac Anna Catharina Elisabetha
ex quibus hodierni *Barones Velenij & Bue-*
renij descendunt. Secundis consortem thoro
adscivit *Annam Elisabetham Baronis de*
Reck Dynasta Steinfurtani primogenitam
Ex quâ sustulit universim liberos quatuor-
decim sexûs utriusque. Inter quinque filios
natum major *Christophorus Henricus*, Ca-
nonicus Monasteriensis & Osnabrugensis,
Leopoldi Caesaris Augusti Cubicularius,
apud Eundem hodie *Friderici Christiani*
Principis Monasteriensis (cui pariter à con-
siliis est) Viennæ Legatum agit. *Ferdinan-*
us Benedictus in Metropolitana Moguntina
& Cathedrali Monasteriensi illustris au-
dit. *Joannes Matthias* Canonicis Osnab-
rugensibus, & *Ludgerus Henricus* Equi-
tum Melitenium Ordini annumeratur. Fi-
liarum pleræque splendidioribus inter West-
phalos ac Rhenanos familiis, videlicet *Bar-*
onum de Droste, de Raesfelt, de Schell, de
Corff, de Newhoff per matrimonia insertæ.
Ex thoro priore *Franciscus Guilielmus*
cum *Ursulâ Helenâ ex Baronibus de Pler-*
tenberg

zenberg Friderici Christiani Principis Sorore germanâ pridem nuptus, numerosâ jam tum sobolis augmine gentem suam donavit. Et his omnibus hodiedum superstes *Henricus*, dum nuper annum nonagesimum quartum seculi præsentis ingressus est, ætatis suæ quartum & octuagesimum feliciter superavit, & idem tunc, exemplo perquam raro, Pater, Avus, Proavus recensens Liberos, Nepotes, Pronepotes, examinatis calculis facilè numerum confecit vix octogenario minorem.

Sed nunc à Fratre ad Fratrem redeamus, ante iter Ratisbonense de statu Diœcesano per id tempus adhuc disponentem. Episcopalem namque curam Vicario suo credit: quod autem cum Joanne Dusseldorpio Suffraganeo Monasteriensi, ob linguæ mordacioris licentiam, non satis conveniret, renunciato eidem Suffraganeatu, & omni ministerio, sacris initiandos jubet tantisper ad Episcopum viciniorem (qui tunc *Ægidius Gelenius* Osnabrugensi à suffragiis erat) opportunius dimitti. Nam *Franciscus Guilielmus* Osnabrugensium Antistes ad suum Ratisbonensem Episcopatum jam tum præcesserat. Ordinato sic igitur in spiritualibus ac temporalibus patriæ statu, celebratis in Urbe Monasteriensi Christi natalitiis, exeunte anno millesimo, sexcentelimo quinquagesimo secundo, itineri se committit. Ipsâ Divi Joannis Apostoli festâ die, multis Monasterio

*Christ.
Bern.
abit Ra-
tisonâ.*

G

officij

1653.

98 CHRISTOPH. BERNARDUS

*Indicit
preces
pro felici
Comiti-
tiorum
succesu.*

officij causâ comitantibus, Warendorpi-
abit. Ubi istam noctem moratus postea
manè inauguratur. Indè eâdem adhuc
ce discedentem in celebri Monasterio Ma-
riæ-Campi exceperunt Religiosi fami-
Cisterciensis. Postridie verò stipatus an-
plo & nobili comitatu Ratisbonam pergit.
Ut autem felix esset tanti Conventus
spicium, & optatâ tandem animorum,
torumque harmoniâ terminaretur, imp-
ratas toti Diœcesi preces, quotidianâ
rè, ubi per locorum opportunitatem
cuit, hostiæ cælestis immolatione, cer-
insigni pietate, ipse in viâ secundab-
Et hæc eadem prima erant Imperij Co-
mitia, quæ Suedorum Regem Transmar-
num, tanquam Pomeraniæ Citerioris,
Bremæ, Verdæque Ducem ad Sessionem
& votum, inaudito hæctenus admitterent
exemplo. Quem honorem illi Germano-
rum civile bellum, externo mixtum, cum
cum quinque millionum Imperialium
tro, sapientiâ posteritati memorandâ, con-
ciliârat.

*Ratis-
bonam
appellit.*

Itinere feliciter confecto *Christopho-
rus Bernardus* XVII. Kal. Feb. Ratisbonam
ingreditur, magnâ multorum gratulatione
Mox tertio ab adventu, & eodem die Cæ-
sar, tum Imperatrix, dein Ferdinandus
Hungarorum Rex benignas illi aures præ-
buere; & producto in alteram horam col-
loquio,

loquio, placere talem sibi Præsulem, auditus est dixisse Cæsar; quin & Proceres Imperij pares singulos exoptasse. Et quam ab initio, plerisque etiam apud Electores ac Principes; & ipsos exterorum Regum ac Magnatum Legatos (quorum statim animos cœpit possidere) venerationem juxta ac amorem conciliavit fama; hanc ipse postea virtutibus suis & cumprimis affabili in congressibus humanitate, maturâ in consiliis prudentiâ, facili in rebus agendis dexteritate, & assiduis inter curas laboribus mirè apud omnes amplificavit.

Interea verò sub ingressum Februarij Ratisbonam pariter advenerat Mallingcro-
 tius, ingenti futurorum spe, animoq; erectus. Sed antè sextam vix hebdomadem ad Ferdinandum Cæsarem admissus; agnitâ licet omnium viarum difficultate, & amicorum inanem operam disfluadentium candore; nihilominus Ferdinandum orat, ut causa electionis Episcopi Monasteriensis, quam hæcenus æquo latis jure discussam pernegabat, novo subjecta examini, justâ tandem Cæsaris authoritate decidatur. Quæ preces cum tam Cæsareæ confirmationis, quam Pontificiæ retractationem haud obscure innuerent, quanquam Ferdinandum hominis tam indigna postulantis imprudentiam acrius castigaturum timebant ple-

G 2

rique;

35.
*Et Mallingcro-
 tius Ratisbonam
 accedit.*